

چکیده

این پژوهش نامه براساس تئوری نمایندگی، ارتباط بین کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه گذاری را بررسی می کند. همچنین اثرات متقابل کیفیت گزارشگری مالی و جریان نقد آزاد را روی کارایی سرمایه گذاری بررسی می کند.

از این رو جهت بررسی و آزمون رابطه بین متغیرهای فوق اطلاعات ۵ ساله ۸۴ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بین سالهای ۱۳۹۰ لغایت ۱۳۹۴، مورد بررسی قرار گرفته است. جهت تحلیل آماری با بهره گیری از مدل رگرسیونی Panel Data برای آزمون فرضیات براساس آزمونهای F و t با استفاده از Eviews شده است.

پس از تحلیل داده ها و نتایج تحقیق، نتایج حاکی از آن است که کیفیت گزارشگری مالی با سرمایه گذاری کمتر از حد رابطه منفی و معنادار دارد و ارتباط کیفیت گزارشگری مالی با سرمایه گذاری بیشتر از حد تایید نشده است اما این رابطه در مورد شرکتهای با جریان نقد آزاد بالا بصورت منفی تایید شده است. که نشان می دهد کیفیت گزارشگری مالی می تواند عدم تقارن اطلاعاتی ناشی از تئوری نمایندگی را بین مدیران و سهامداران کاهش دهد. این مطالعه زمینه کاربرد کیفیت گزارشگری مالی، کارایی سرمایه گذاری را در بازارهای نوظهور توسعه می دهد. علاوه براین، همچنین مطالعه در ایران کمتر کار شده است که اثرات متقابل کیفیت گزارشگری مالی و جریان نقد آزاد را روی کارایی سرمایه گذاری تجزیه و تحلیل کرده است.

واژه های کلیدی: کیفیت گزارشگری مالی، جریان نقد آزاد، کارایی سرمایه گذاری، سرمایه گذاری بیش از حد، سرمایه گذاری کمتر از حد